

«گناه هردم کرمان این بود که یکسال شاهزاده رشید و جوانمرد زند لطفعلی خان بر آنها حکومت کرده بود.

«چنین مردمی در مقابل چنان بالای آسمانی در برابر چنین ستمگر سفالک و خونخواری چگونه تملق نگویند و ریا و تظاهر نکنند و بدروغ و دغل متوسل نشوند آیا از چنین هلتی انتظار صراحت و صداقت و شهامت دارید.

«این رفتار تنها در دوره آغا محمد خان بوده بلکه در تمام دوران تاریخ بیش و کم با او چنین رفتار کرده‌اند و بنابراین جز با سالها مصونیت و آزادی و حکومت حق و قانون، هلت ایران نمیتواند صراحت و صمیمیت پیدا کند.

-۱۵-

از قضا من رو سیاه تهیه کننده این مقاله نیز در کتابهای خود و بخصوص در «هزار بیشه» و «کشکول جمالی» و «صندو قیچه اسرار» مقداری از آراء و عقاید بیگانگان را درباره هموطنانم آورده‌ام و در اینجا قسمتی از آنچه را در کتاب «راه‌آب نامه» از زبان قه‌رمان آن کتاب نوشته‌ام (هر چند ابداً سزاوار و شایسته نیست که با کلام و گفتار مؤلفین و صاحبان قلم و ارباب فکر و اندیشه نامدار در یکجا بیاید) طردآ لباب نقل می‌نماید:

.... غصه این مردم بی شعور و بی صاحبی را میخورم که هیچ

نمیفهمم چه میگویند و چه میجویند و حرف حسابشان چیست و چرا زنده‌اند . درین محیط حیرت انگیز با مردمی سروکار پیدا کرده‌ام که حتی بروغن اماهزاده هم بندند و از شمال تا جنوب و از مغرب تا بمشرق هر کلاهی برای برداشتن و هر جیبی برای بریدن و هر پولی برای خوردن است . در تمام دستگاههای این مملکت خواه ملی باشد خواهد دولتی هیچ چرخ و ماشینی نمیچرخد مگر آنکه روغن رشوه بآن برسد . در بالای هر در و هر دروازه‌ای بخط جلی نوشته‌اند «بی‌ما یه فطیر است » و کارت پیش هر کس گیر بکند تا با او مراجعه کردی فوراً دو انگشت شست و سبابه‌اش را بهم هیمالد و هیرساند که یعنی کشك . باسم «سبیل چرب کردن» و «خر کریم را نعل کردن» کلیدی دارند که بپر قفلی میخورد و هر دری را میگشايد و هر طلسی را درهم میشکند و هر مشکلی را حل می‌کند . مظلوم‌ترین مردم کسی است که دستش ازین کلید مشکل گشا کوتاه باشد .

«هر چه بیشتر با این مردم میجوشم و بیشتر با آنها نشست و برخاست هی کنم کمتر اخلاقشان بدستم می‌آید و کمتر از کار و بارشان سرد و می‌آورم . حرفهایشان همه سست است و سربطاقي و ادعاهایشان جمله بی‌اساس است و پا درهوا . مردم دنیا اگر

دروغی بگویند برای مقصود و هنفعتی است ولی اینها محض رضای خدا دروغ میگویند . مردمان لا بالی بی بند و باری هستند که از بس کهی پشت بر زین و گهی زین به پشت داشته‌اند لاقید بار آمده‌اند و بسیاری از قیود که در عرف مردم دنیا بشرایط آدمیت و انسانیت معروفست پا بست نیستند چنان‌که هتلار اگر نمک کسی را بخورند فرضًا هم که نمکدان را نشکنند لا اقل با اسم «کش رفتن» بجیب که خواهند زد . با همه قیافه جدی که بخود میدهند هیچ‌کار دنیا را بجد نمیگیرند مگر در سه مورد مخصوص یکی شکم یکی کیسه و یکی تنبان . وقتی پای این سه چیز بمیان آید یوسفرا بکلافی و خدارا بخرمائی میغروشند : چطور میخواهی دلم بحال این مردم کچلک باز و دوز و کلکی هزاج نسوزد که برای حل و فصل معضلات امور و مشکلات دنیا تنها بسه طریقه معتقدند که عبارتست از «سر هم بندی» و «سیاست عالیه هاست‌مالی» و «روش مرضیه ساخت و پاخت» . این هرسه از مبتکرات فکر بدیع و از کشفیات قریحه سرشار خودشان است و درین میدان الحق که گوی سبقت را از جهان و جهانیان ربوده‌اند . بالخصوص در فن «هاست‌مالی» مهارت عجیبی پیدا کرده‌اند و بالنتیجه مصرف هاست‌چنان بالا رفته‌است که اگر همه آب دریا هاست‌شود باز کفاف احتیاجات

را نخواهد داد . فورمول دیگری هم دارند که معجون افلاطون و دوای هر دردی است و عبارت است از دستور مجبوب و مطاع «خودش درست می‌شود» که اعجاز می‌کند . از تمام اینها گذشته دستگاه شگرفی هم دارند بنام «بوئه‌اجمال» که بمنزله انبار بی‌ته و بن و گاوخانی جاودانی بسیار عمیقی است که هر چند قرنهاست گه هر روز و هر ساعت خروارها کار انجام نایافته در آن ریخته‌اند هنوز تا کمر خالی است و باز برای نسل‌های فردا و پس‌فردا جای خالی دارد . این مردم تنها در یک موقع ممکن است از طریق سربطاقد کوییدن اند کی منحرف شوند و آن‌هم درمورد کارهای حسب‌الامری است که آنوقت هر طورشده برای حفظ ظاهر بظاهرسازی پرداخته و بقول خودشان کار را فیصله میدهند .

در «کشکول جمالی» (جلد دوم ، صفحه ۱۰۵) می‌خوانیم :

«عدد زیادی از هموطنان ما خیال می‌کنند همینقدر که اولاد داریوش و سیروس شدند دیگر ناشان توروغن است غافل ازین که کسی را از فضل پدر حاصلی نیست و انسان باید مرد کار و همت خود باشد و آدم اصیل و شریف واقعی کسی است که بتواند باطمینان بگوید که دارای فرزند نیک سرشت و خردمند خواهد بود نه آن کسی که تنها بافتخار آباء و اجداد خود سر بلندی می‌کند .»

«ابن قتیبه دینوری از علمای مشهور قرن سوم هجری (اصلًاً ایرانی) درباره این گونه ایرانیان که به نیاکان خود میباشد و باصطلاح مشهور پنجه لحاف کهنه خود را بادمیدهند چنین نوشته است (بنقل از مقاله «شعویه» بقلم جلال همائی در مجله «مهر» منطبعه طهران) :

«مثل افتخار این گونه مردم بتاج و تخت پادشاهان درست مثل آن کسی است که دیدند در مسابقه اسب دوانی بسیار میخندند و شادی میکند و بخود میمالد . از وی پرسیدند مگر اسبی که در مسابقه پیش افتاد از آن تست . گفت نه اما لگامش از آن من است .»

مسعودی مورخ معروف نیز در همین باب گوید :

«عجمها همه از نسل انوشیروان و پرویز نیستند و انگهی آن دولت از دست برفت و بدولت گذشته بالیden درست باستخوان پوسیده نازیدن است و کسی که افتخار کند باینکه من از مردم عجم هستم و انوشیروان هم عجم بوده است با کسی که بگوید هن از جنس آدمی هستم و انوشیروان هم از بنی آدم بوده است برابر میباشد .

در «صندوقدۀ اسرار» (چاپ طهران ، ۱۳۴۲ ش. جلد اول ، صفحه

۷۷) چنین آمده است :

ما ایرانیها خیلی از خودمان راضی هستیم و اغلب بیگانگانی
 هم که ما را میشناسند همین صفت خودپسندی واز خود راضی
 بودن و خودنمایی و خودفروشی را عیب بزرگ ملی هامیدانند
 و بدیهی است که آنچه بیشتر موجب این صفت گردیده حال
 و روزگار ما در گذشته است که روزی بزرگ و توانا و صاحب
 و سرور در دنیا بودیم و اشخاص بزرگی از میان ما قد علم
 کردند و ما البته حق داریم که بوجود آنها مباهات بورزیم
 (آن هم با اندازه معقول) و آنچه را تعلق بگذشته ما دارد دوست
 و عزیز بداریم و در حفظ آن بکوشیم (شرط اینکه چیز خوب
 و ممدوح و پسندیده باشد) .

پایان

« دعای خیر »

در طی این گفتار شمهای از آنچه را در حق ما گفته‌اند دیدیم. حدیثی نیست که مسرت آهیز و مایه سرافرازی ما باشد. دلسوزی و خشم واستغفار هم درمان این درد و دوای این مرض نمیگردد. باید کوشید و در صدد علاج برآمد و این خود یکی از وظایف سهیمنار مسائل ایران و بلکه مهمترین و مفیدترین وظیفه او خواهد بود.

داریوش شاهنشاه بزرگ ایران در دوهزار و پانصد سال پیش در سینه کوههای شامخ ایرانزین خطاب پادشاهان آینده این مرز و بوم بر سنگ چنین نوشته است :

« تو ای کسی که میخواهی پس ازین پادشاه باشی از دروغ پرهیز و دروغگورا کیفر بده تو ای کسی که میخواهی پس ازین پادشاه باشی دوست هردی هباش که دروغگو و یا زور گوست بلکه دروغگو وزور گورا سخت کیفر بده . »

امروز این خطاب مستطاب نه تنها ببالاترین فرزند این کشور بلکه بتمام افراد ایرانی نژادی است که باین مرز و بوم علاقمندند و از دل و جان سعادتمندی و رستگاری آنرا خواستارند. باید دروغگو وزور گو و پلید خوئی را کیفرداد و سخت کیفرداد.

قریب بهمان زمان داریوش هرودوت مورخ بسیار معروف یونانی

در حق نیاکان ما چنین گفته است :

« ایرانیان مجاز نیستند از چیزی که عملش زشت و قبیح وغیر مجاز است سخن برانندو در نظر آنها هیچ چیز شرم آورتر از دروغ گفتن نیست و از دروغ گذشته وام گرفتن هم در ترد آنها بغایت زشت و مکروه است و علتی که برای زشتی وام بیان میکنند این است که آدم مقروض گاهی مجبور میشود دروغ بگوید.»
باید از یزدان پاک درخواست نمائیم که هارا از شر وزبان دروغ که بزرگترین نشانه تبیکاری و فساد است در امان بدارد و زندگانی ما را سامانی بیخشد که محتاج بوام گرفتن از خودی و بیگانه نباشیم .
باید دعا کنیم که در سایه اصلاحات سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی وسیع و عاقلانه که هماهنگ با وضع دنیای آزاد و مرفه باشد روزگارها ایرانیان رفته رفته چنان تغییر یافته دگر کون گردد که باز حتی دشمنان ما هائند مورخ یونانی دوهزار و چهارصد سال پیش باهمین زبان و باهمین لحن تعظیم و تکریم در حق خودمان و در حق فرزندان و فرزندان فرزندانمان با احترام و تمجید سخن برانند و بگویند ایرانیان بدستور پیامبر بزرگ ایرانی خودشان فرتشت عمل میکنند :

« درست هیا زدیشند ،

درست سخن هیرا نند ،

درست رفتار هیکنند »

سید محمدعلی جمالزاده

ژنو، فروردین ۱۳۴۳

شیوه انتقاد

www.KetabFarsi.com

بود که قدم دوم هم خود ایشان بردارند یعنی یکی از بهترین کتابهای فرنگی را درباب انتقاد ادبی ترجمه نموده بچاپ پرسانند تا اکرام عمیم ایشان جامه اتمام بپوشد.

در ضمن همان جواب خود درباره ترجمه پاره‌ای از نظریات و عقاید خودم را در خصوص انتقاد هم بعرض رسانده بودم باز مجملآ آنچه را بفکرم میرسد (هر چند درین زمینه ناشی و تقریباً نادان بودم و مطالعه و تمرین و در دستم بکای ناکافی و ناشاد است) برایتان در ذیل می‌نویسم.

نقاد کتابهای ادبی باید خود تاحدی ادب باشد. متقدمین با شرایط ما ادب بودن را نشان داده‌اند و آنچه را نظامی عروضی درین باب نوشته است همه می‌دانند ولی آن شرایط امروز برای جوانانی که در مدرسه باید صدها چیز دیگر را هم غیر از آنچه مستقیماً هر بوط علم ادب است فراگیرند و سالها شب و روز مشغول تحصیل مواد برنامه بسیار سنگینی هستند، امکان پذیر نیست و لهذا باید دور آنرا خط کشید و تنها آن را برای جوانان محدودی گذاشت که بسائمه ذوق و بحکم فطرت شیقته ادبیات از نظم و نثر هستند و اوقات خود را منحصراً (یا تقریباً بطور انحصار) بکارهای ادبی مصروف می‌سازند.

نقاد کتابهای ادبی باید مقداری کتابهای را که بزرگان تعدادی برای انتقاد کتابهای ادبی نوشته‌اند و شهرت دارد خوانده باشد و در این امر تنها بیکشیوه از شیوه‌ها و بیک مسلک از مسلک‌های معروف قناعت نماید. مقصود این است که مثلاً گروهی از منتقدین بنام طرفدار «اویز کتی» -

ویسم» یا بقول حضرت آقای تقیزاده طریقه آفاقی هستند در صور تیکه دسته دیگر هوادار سبک «سوبر کتی ویسم» یا انفسی هستند و عقل حکم می کنند که اگر منتقدی بتواند این دو سبک را با هم بیامیزد بطور یکه مراعات توازن هم شده باشد ممکن است نتیجه کارش بهتر از آب درآید اخیراً می خواندم که کتابی در خصوص زندگانی و آثار نویسنده مشهور ایرلندی جمز جویس نوشته شده است و چون جویس در ضمن یکی از کتابهای خود نوشته است که در کودکی هنگامی که هنوز در هملکت خود میزیسته است در جلو خانه مسکونی آنها چند درخت باردار است آن کسی که در صدد نوشتن ترجمه حال او بوده است با ایرلند مکاتباتی نموده است تا معلوم شود آیا آن درخت، چه درختی بوده است . این سبک انتقاد که سنت بو^(۱) نقاد مشهور فرانسوی را از مؤسین و مروجین آن میدانند طرفداران بسیار دارد و هربوط است با اصولی که حکیم و هورخ و منقد معروف فرانسوی تن^(۲) طرفدار آن بوده و عبارت است از اینکه آثار ادبی و هنری روی هم رفته مخلوق عوامل سه گانه نژاد و محیط و زمان میباشند .

سبک دیگر انتقاد که در فرانسه آناتول فرانس و همچنین ژون لومن^(۳) را از نمایندگان هیز آن میتوان بشمار آورد (از شما

. (۱۸۶۹-۱۸۰۴) Sainte Beuve - ۱

. (۱۸۹۳-۱۸۲۸) H. Taine - ۲

. (۱۹۱۱-۱۸۵۳) Y. Lemaître - ۳

چه پنهان را قم این سطور هم در مقاله‌های انتقادی بسیار ناقص وابtro
ناشیانه خود آن راه را پیموده است) سبکی است که احساسات هنقد را
در کار انتقاد و داوری حق مداخله میدهد و هغز و لب معنی و مطلب را
که مقصود و منظور نویسنده بوده مورد توجه مخصوص قرار میدهد و
رویمهرفته بقول طلاب خودمان «من قال» راحتی المقدور کنار نهاده به
«ماقال» می‌پردازد و منقدین خودمان هم عموماً همین طریق را پیموده‌اند
ومثلاً آنچه در باب گفته‌ها و عقاید منصور حللاح برای ما باقی مانده و
در دست است از آنچه در باره جزئیات زندگانی و دوستان و رفقا و پدر
و مادر و همسایگان او می‌دانیم بیشتر است مقصود ازین روده درازی این
است که نقاد ادبی باید درین رشته کار کرده باشد و کتاب خوانده باشد
و ورزیده و بینا و دانا همچنانکه نجاح هم اگر شاگردی نکرده باشدواز
اصول فن نجاحی بی‌خبر باشد نمیتواند نجاح باشد .

منقد ادبی باید حکم شاهد عادل و صادق و مؤمنی را داشته باشد
در محاکم قضائی و مذهبی یعنی باید جایز شرایط اساسی شهادت دادن
باشد . همه میدانیم که این شرایط عبارت است از راستگوئی و حقیقت-
پوئی و بی‌غرضی و بی‌مرضی وسعی و جهد در طریق کشف حقیقت و خلاصه
آنکه باید فرض نماید که نویسنده کتاب را نمی‌شناسد و نمیداند بچه
حزب و بکدام دسته‌ای بستگی دارد و سابقه‌اش چیست و شهرتش کدام
است . کتابی است که از آسمان در دامن او افتاده است و باید شیره
فکر و قضاوت و نظر خود را در باب معافی و عبارت و سبک و اسلوب و

إنشاء و املای آن بر روی کاغذ بیاورد صرف نظر از اینکه خوانندگانش چه خواهند گرفت و چه فکر خواهند کرد، آیا نفرینش خواهند گفت یا آفرینش خواهند خواند، مسلم است که انجام این شرایط «گاو فر می خواهد و هر د کهن!» و کار بند و امثال بند نیست ولی روی هم رفته می توان گفت «چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار» از اینها همه گذشته یکسی از شرایط عمدۀ انتقاد این است که منقد پیرامون فضل فروشی کسالت- آمیز و بیمزه نگردد که بدترین عیبها و هر ضراحت و بوی کوفت و آکله می دهد!

بعقیدۀ بند در محیطی هانند محیط امروزی ما ايرانيان که با سواد و کتابخوان کم داریم و نویسنده کان عموماً در مقابل رنج و زحمتشان پاداش بسیار فاقابلی بددست می آورند (اگر پاداشی در میان باشد) مایوس ساختن نویسنده تعریف زیادی ندارد و نقاد باید لطف و تشویق و مرود و چشم پوشی را هم تا آنجائی که با شرایط اساسی انتقاد که رکن رکن کار است جور می‌آید از نظر دور ندارد.

اگر بخواهیم هندرجات بالا را خلاصه نمائیم می‌گوئیم که نقاد باید با فضل و ذوق و با معرفت و ادب باشد و کتابهای بسیاری از خود- حانی و بیگانه خوانده باشد و کتابی را که بیخواهد انتقاد نماید بدقت مطالعه نماید (البته بشرطی که کتاب بمطالعه و انتقاد بیزد) و اگر با عقاید و آراء و افکاری مواجه گردید که با مال خودش جور نمی‌آید و

نمی خواند و یا با انسانی رو بروشد که با سلیقه او سازگار نیست تعجیل را در اظهار نظر روا ندارد بلکه اساساً اهل شک و تردید باشد و بداند که هر عقیده و نظری در دنیا طرفدارانی دارد و برای اثبات آن دلایل و برآهینه میتوان تراشید و با یک نه کفتن و دو سخن ناسزاپی که برسم طعن وطنز و تمسخر و تحقیر بگوئیم باسانی از عهده رفع اشتباه و اصلاح خطأ (یا آنچه اشتباه و خطأ پنداشته ایم) نمی توان برآمد و چون خودمان بفکر ورای خودمان اعتقاد وايمان داریم باید تصور نمائیم که تمام مردم دنیا بسهولت استدلال هارا نمی پذیرند و ما میتوانیم حرف خودمان را به کرسی بنشانیم . هر گز باید فراموش نمود که وقتی گالیله به مردم میگفت خودشید بدور زمین نمی چرخد و زمین است که بدور خورشید میچرخد حتی مردم دانا و با انصاف نمیتوانستند ادعای او را بپذیرند و در دل او را دیوانه و مختل المشاعر بشمار میآوردند در صورتی که حق با او بوده امروز نیز در عالم فکر و رای و حکمت و ادب و سیاست و تمام هواضیع و علوم و فنون و زمینه های دیگر ممکن است سخنانی بگوشمان برسد که خبط و خطای کامل بنظر درآید ولی ضمناً همیشه باید احتمال داد که شاید که فردا حقیقت و حجت آن بر عالمیان روشن و آشکار و مبرهن و محقق گردد .

فهرست ها:

- ۱- فهرست اسامی اشخاص و نسبت ها
- ۲- فهرست اسامی جایزه ها و نسبت ها
- ۳- فهرست اسامی کتاب ها و مجله ها و روزنامه ها
- ۴- فهرست هندرجات
- ۵- درست نامه

اصامی اشخاص و نسبت ها

آدم	۱۲، ۲۴، ۲۷، ۵۸، ۱۲
آرام (احمد)	۶۷
آرامی ها	۱۰۸
آربائی ها	۱۰۹
آسیائی ها	۱۰۶، ۸۰
آغا محمدخان قاجار	۱۵۳
آقاخان کرمانی (میرزا)	۱۳۹
آلماها	۳۶
آلماںی	۹۵، ۹۴، ۵۱، ۳۶، ۲۶
آلماںی ها	۱۳۳، ۱۳۲
آلماںی ها	۱۷
آمریکائی	۷۲، ۲۳
آمریکائی ها	۲۳
آمی بن مارسلین	۶۸
ابن خلدون	۱۰۸
ابن قتبیة دینوری	۱۵۷
ابن مقفع (عبدالله)	۵۶
ابوالعباس فضل بن احمد اسفراینی	۱۴۲
ابوالمورخین (رک: هرودوت)	۱۶، ۱۰
اتا بک (میرزا علی اصغر خان)	۱۰۷
احمد بن الحسن المیمندی	۱۴۲
ارمنیها	۱۰
ارنسن رونان	۱۵
اروپائی	۳۳، ۹۷، ۸۶، ۸۲، ۱۲۱
اسپارتی	۹۸، ۹۷، ۹۵، ۹۱
استلین میشو	۱۱۱
اسکندر	۱۰۳
اشرف (افغان)	۱۰۶
اعتماد الدوّله	۷۸
اعتماد السلطنه	۱۰۷
افغانها	۱۰۵، ۱۰۶
افلاطون	۱۵۶
الکسی سولتیکوف	۸۰
الناصر لدین الله	۳۶
امیر (علی علیه السلام)	۴۷
انقلاب مشروطیت	۱۵

، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۶
 ، ۱۳۸، ۱۳۵، ۱۳۳، ۱۳۲
 ۱۶۰، ۱۵۷، ۱۴۳، ۱۴۱
 ایرانیها ۸۳، ۷۶، ۷۵، ۲۶، ۲۰
 ، ۹۷، ۹۳، ۹۱، ۸۹، ۸۶
 ، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۳، ۹۹
 ۱۵۸، ۱۴۲، ۱۳۵، ۱۳۳
 ایرج افشار ۱۳

ب

باب (رک: سیدعلی محمدباب) ۱۵
 بايزيد ۴۰
 بدیع (میرمهدی) ۶۷
 برآون (پرسور) ۷۴، ۷۵، ۷۰، ۱۰۹
 پربرها ۶۷
 برکویچی (کونراد) ۱۰۳
 بزرگ علوی ۶۶
 بلاذری ۱۴۱
 بلژیکی ۷۵، ۳۸

پ

پاپای اعظم ۳۶
 پارسیان ۹۵، ۶۷
 پاسکال ۵۸، ۱۷
 پاکروان (خانم) ۱۱۳
 پیان (رک: کوتوله) ۳۵
 پروین ۱۵۷

انگلیس‌ها ۱۲۱
 انگلیسی ۸۸، ۸۷، ۷۳، ۲۹، ۲۰
 ۱۲۷، ۱۱۸، ۱۰۳، ۹۵، ۹۳، ۹۰
 اتوشیروان عادل ۱۰۷، ۹۴
 ایرانی ۱۸، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳
 ، ۸۳، ۶۴، ۵۹، ۳۸، ۲۶
 ، ۹۲، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴
 ، ۱۰۸، ۱۰۶، ۹۸، ۹۵، ۹۴
 ، ۱۲۲، ۱۱۶، ۱۱۰، ۱۰۹
 ، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۲۶، ۱۲۵
 ، ۱۴۵، ۱۴۳، ۱۴۲، ۱۳۴
 ۱۵۷
 ایرانیان ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳
 ، ۲۴، ۲۳، ۲۱، ۲۰، ۱۹
 ، ۳۱، ۲۹، ۲۷، ۲۶، ۲۵
 ، ۴۹، ۴۸، ۴۷، ۴۰، ۳۹
 ، ۶۸، ۶۷، ۶۵، ۵۶، ۵۲
 ، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۱، ۷۰
 ، ۸۶، ۸۳، ۸۱، ۸۰، ۷۹
 ، ۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷
 ، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲
 ، ۱۰۴، ۱۰۳، ۹۹، ۹۸، ۹۷
 ، ۱۰۹، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵
 ، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۰
 ، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۴
 ، ۱۲۵، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰

ح

- حاج عبدالغنى ۲۴
 حاج ميرزا آقاسي ۳۵
 حافظ ۹۷ ، ۴۰ ، ۱۹
 حالت (ابوالقاسم) ۱۰۸
 حجاج بن يوسف ۱۴۲
 حجازى (محمد) ۶۶
 حسن (امام عليه السلام) ۹۰
 حسين (امام عليه السلام) ۹۰ ، ۷۴ ، ۹۷

خ

- خواجه نوري (ابراهيم) ۱۴۴
 داروين ۴۱
 داريوش بزرگ ۱۵۹ ، ۱۵۶ ، ۳۴
 دانش (تقى - مستشار اعظم) ۶۴
 دشتى (علی) ۱۴۴ ، ۶۶
 دليل (شاعر فرانسوی) ۸۶
 دنکس فاربس ۱۲۷
 دوروثه آلوتر ۱۳۲
 دهاتي (رك : محمد مسعودي) ۶۶

- پلوت (شاعر رومي) ۶۸
 پوتينگر (سر. ه) ۹۲
 پوريا (ارسان) ۱۴۲
 پهلوی

ت

- تاتار ۱۳۶ ، ۷۰ ، ۶۶
 تربیت (ميرزا رضا خان) ۲۶
 ترك ۱۳۶ ، ۱۰۶ ، ۷۰ ، ۶۶ ، ۳۸
 تركها ۹۱ ، ۷۷
 تركى ۷۱
 تقىزاده (سید حسن) ۱۴۳

ث

- ثنائي (رك : قائم مقام فراهانى) ۱۳۸

ج

- جان شيرمان ۱۲۸
 جعفرقلی خان ۸۸
 جمال زاده (سید محمد علی) ۱۶۰
 جيمس موريه ۹۰ ، ۸۹ ، ۷۳ ، ۲۰

چ

- چنگيز ۷۱

سایکس (سرپرسی)	۱۰۶، ۱۰۴
	۱۱۸
سپاه دانش	۱۴
سر اوزلی (سفیر انگلستان)	۸۸
سر جان ماکدونال	۸۷
سر جان ملکم	۹۵، ۸۲، ۲۳
سعدی	۵۷، ۴۵، ۴۲، ۴۱، ۱۹
سلطان محمود	۱۴۲
سمینار مسائل ایران	۱۵۹
سیدعلی (میرزا)	۸۸
سیدعلی محمد باب (رک : باب)	۱۵
سیروس	۱۵۶، ۱۴۴
سیف آزاد	۱۴۶
ش	
شادمان (دکتر)	۶۶
شاردن (فرانسوی)	۷۹
شعوبیه	۱۵۷
شفا (شجاع الدین)	۷۴
شفق	۱۴۳
شمر (ذی الجوشن)	۱۴۶
شمشیری (چلوکباب)	۳۲
شيخ ابواسحق کازرونی	۱۳
شيخ احمد روحی	۹۰، ۲۰

رائل پریش	۳۳
راولینسون (ژ.)	۱۰۶، ۸۱
رستم	۱۳۸
رستم دستان	۱۲۲
رستم سامی	۳۷
رسول (ص)	۴۷
رقیه (ع)	۱۴۶
روسها	۱۲۲، ۵۳
روسی	۱۰۶، ۸۰
روشنی بیک	۷۱
رومی	۶۸
رومیان	۶۷، ۶۶
رومیها	۳۳

ز	زرتشت
زیب (ع)	۱۴۶
ژ	ژان لارتسکی
س	ساسانی
	ساسانیان

غ

غازی غرای خان تاتار ۷۱

غزنویه ۱۴۲

ف

فارس‌ها ۷۲، ۷۱

فارسی ۷۵، ۸۵، ۸۸، ۸۶، ۸۰، ۸۹، ۱۳۰، ۱۱۱، ۱۰۴، ۹۵، ۹۰

۱۴۳، ۱۴۲، ۱۳۳

فتحعلی شاه قاجار ۷۳، ۲۳، ۲۰، ۸۸

فرانسوی ۷۹، ۷۶، ۷۳، ۴۱، ۱۷
۱۱۴، ۱۰۷، ۸۶، ۸۳، ۸۰
۱۱۸

فرانسوی‌ها ۳۶، ۱۷

فردوسی (طوسی) ۱۳۲، ۱۳۱، ۴۶
۱۳۴

فرنگی ۷۰، ۶۶، ۳۱، ۲۴، ۱۸
۱۳۶، ۸۹

فرنگیان ۲۱، ۲۰

فرنگیها ۲۳، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷
۷۳، ۶۷، ۶۵، ۳۳، ۲۴

۱۲۴، ۹۱

فوریه (دکتر) ۱۰۷

ص

صادق چوبک ۶۶

صادق هدایت ۶۴

صفوی ۷۹، ۷۸، ۷۶، ۳۷

صفویه ۷۹، ۷۱

ع

عارف قزوینی (ابوالقاسم) ۱۴۵

عبدالله بن متفع (رك : ابن متفع) ۱۳۶
عابد (امام زین العابدین سجاد دع) ۱۴۶

عبدالله بن متفع (رك : ابن متفع) ۱۳۶

عثمانیها ۷۱

عجم ۱۵۷

عجمها ۱۵۷

عرب ۱۰۹، ۸۵، ۷۰، ۶۶، ۳۸

۱۴۲، ۱۴۱، ۱۳۶

عربها ۱۴۱، ۸۳

عربی ۱۴۲، ۸۵، ۷۵

عطار ۱۷

علی (علیہ السلام) ۹۷

علی‌بابا ۱۲۵، ۱۱۸

علی بیرنگ ۱۴۷

عمق بخارائی ۵۶

شیعه ۷۴

کوبینو	۱۱۹
	۸۶
	۸۵
	۸۳
گوتبرگ	۳۶
گوته	۷۴
گودار (میسو)	۱۲۱
گوستاولوبون	۹۳
گوگول (نیکولا)	۵۲
ل	
لامارک	۴۱
لطفععلی خان زند	۱۵۳
لوتر	۳۶
م	
ماجوج (رک : یاجوج)	۵۷
مادها	۹۵
ماهیه سوری	۱۴۲
متلبی	۷۰
مجلسی	۷۴
محمد	۹۷
محمد مسعود (رک : دهاتی)	۶۶
محمدشاه قاجار	۱۳۹
محمود (افغان)	۱۰۶
محمود بن عثمان	۱۳۰
مختار (ثقفی)	۱۴۶

ق

- قاجاریه ۱۱۳
قاسم (ابن امام حسن (ع)) ۱۴۶
قائم مقام فراهانی (رک : میرزا ابوالقاسم) ۱۳۹، ۱۳۸
قرزوینی (میرزا محمدخان) ۱۴۱
قنتیبه بن مسلم باهله ۱۴۲

ک

- کارولانژیان ۳۵
کلدانی ها ۱۰۸
کلمان هوار ۱۰۷
کلومب ۳۶
کوپرنیک ۳۶
کوتوله (رک : پیان) ۳۵
کوروش (نام شخصی) ۱۱۶
کورنی کوبروین ۷۶
کوویه ۴۱

گ

- گالیله ۳۶
گرنت واتسون (دابرт) ۹۵، ۹۲
گرگین ۱۳۸
گزی بایدوف (سفیرروس) ۱۳۹

نامور	۱۴۸
نعمیم (شاعر سدهی)	۱۴۰، ۵۹
نوح بن منصور ساما نی	۳۶
نولدکه (تئودور)	۹۴
نیچه	۵۱
و	
وحشی بافقی	۱۳۷
وحید مازندرانی	۹۵
ولتر	۸۰
ونسان موتنی	۱۱۲
وهمن (فریدون)	۱۳۰، ۱۲۸
ه	
هانری گوبلو	۱۳۰
هانری مارتین	۸۸
هانری ماسه (پروفسور)	۱۰۸
هخامنشیان	۶۷
هرودوت	۱۵۸، ۶۷، ۱۶
هرون الرشید	۳۵
همائی (جلال)	۱۵۷
هلندی	۷۶

مسعود (مورخ معروف)	۱۵۷
مسلم (بن عقیل)	۱۴۶
مسیح	۱۱۹، ۱۵، ۶۸، ۸۸
مسیحیان	۳۶
مسیحیان کاتولیک	۲۲
مسیحیت	۱۵
مصری ها	۱۰۸
مصطفی فاتح	۶۰
معاون السلطنه	۱۰۵
منصور - حلاج)	۳۱
منصوری (ذبیح الله)	۸۶
موریه (رک : حاجی بابا در فهرست کتابها)	۹۱، ۹۰، ۷۵
مولوی بلخی	۵۵، ۴۰، ۱۷
مولی میر	۵۲
میرزا حبیب اصفهانی	۹۲، ۲۰
میرزا رضا خان تربیت	۲۵
میرزا عبدالحسین (رک: آقا خان کرمانی)	۱۳۹
ن	
ناصر الدین شاه قاجار	۱۰۷، ۱۵

یزید ۴۰	۱۴۶	هندو
یوسف ۵۹	۱۰۶	هندی
یونانی ۱۶۰، ۱۵۸، ۱۰۷	۱۱۹	هوراس
یونانیان ۸۱، ۶۷، ۶۶، ۳۳، ۱۶	۳۶	هوگ کاپه
۱۴۲، ۱۰۸، ۱۰۳	۵۷	یاوجوج (رک: ماجوح)
یهود ۹۶	۱۴۱	یزدجرد سوم
یهودان خیبر ۵۶		

اسامی جایهای و نسبت ها

اصفهان ۱۴۰، ۵۹، ۳۶ الجزیره ۱۱۵ انگلیس ۱۴۷، ۶۱ انگلستان ۸۸ ایران ۲۳، ۱۸، ۱۵، ۱۴، ۱۰، ۲۳، ۱۸، ۱۵، ۱۴، ۱۰، ۶۰، ۵۹، ۳۳، ۲۶، ۲۴، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۶۱، ۸۳، ۸۱، ۸۰، ۷۹، ۷۶، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷، ۸۲، ۹۹، ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۱، ۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۲۷، ۱۲۵، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۳۳، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹	آبادان ۱۲۲ آذربایجان ۳۷ آسیا ۱۰۶ آسیای صغیر ۷۳ آلمان ۳۶ آلمانها ۷۴ آلمانی ۹۵، ۹۴، ۱۳۴، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۱ آمریکا ۴۴، ۳۹، ۳۷، ۳۶، ۲۳، ۲۲ آمریکای جنوبی ۱۱۵ ارمنستان ۷۳ اروپا ۸۵، ۴۴، ۳۶، ۳۳، ۳۲، ۳۱ استانبول ۷۳، ۷۱ اسوان ۷۵
---	--

خمسه ۱۳۷

خیبر ۶۵

د

در راه دانش (مؤسسه) ۱۳

دریای سیاه ۷۱

ر

روس ۱۴۷ ، ۱۳۹ ، ۵۲ ، ۳۸

روسیه ۱۳۸ ، ۳۸

روم ۱۱۹

روم شرقی ۱۰

روم غربی ۱۰

رها ۸۱

ری ۱۳۸

ژ

ژاپن ۱۳۰

ژنو ۱۶۰ ، ۱۱۱ ، ۴۳

س

سامی ۱۰۹ ، ۱۰۸

سبزوار ۳۶

سن سیر (مدرسه) ۸۵

سولقان ۳۶

، ۱۴۵ ، ۱۴۱ ، ۱۳۹ ، ۱۳۸

۱۰۹ ، ۱۴۶

ب

برلن ۲۵ ، ۷۱ ، ۱۴۳

بروکسل ۳۹

بغداد ۳۵

بورسیپا ۸۱

بیت المقدس ۹۶

پ

پارس ۱۴

پاریس ۱۲۶ ، ۱۱۴ ، ۷۶ ، ۷۳

پطرزبورغ ۸۸

ت

تبریز ۱۳۹

تخت جمشید ۱۳۴ ، ۸۲

ترکستان روس ۳۸

ترکیه ۷۱

ج

چاه بهار ۳۶

چکواصلواکی ۳۸

چین ۳۸

خ

خراسان ۱۴۲ ، ۱۳۱

ق

- قرم (كريمه) ۷۱
قرزويں ۱۳۸
قلعه قهقهه ۷۱
قم ۳۶
قمشہ ۳۶

ك

- کاشان ۳۶
کربلا (ی معلا) ۳۸
کرمان ۱۵۳، ۱۰۴
کرمانشاه ۱۰۵
کوبایا ۳۷
کورس (جزیره) ۱۱۵

ل

- لوزان ۱۱۱
لندن ۱۲۹
لیدی ۱۰۸

م

- ماوراءالنهر ۱۴۲
مارسيل (بندر) ۱۱۵
مجلس شورای ملی ۱۲۵

سويس ۱۱۱، ۲۶

سيستان ۳۶

ش

Shiraz ۱۰۵، ۹۷، ۸۸

صحنه ۱۰۵

ط

- طالقان ۳۶
طراپوزان ۷۵
طوس ۱۳۱
طهران ۵۲، ۷۴، ۷۲، ۶۱، ۹۰
، ۱۲۶، ۱۱۵، ۱۰۸، ۹۳
، ۱۴۶، ۱۴۴، ۱۳۹، ۱۳۱
۱۰۷

ع

عثمانی ۷۱

ف

فارس ۷۱

- فرانسه ۱۷، ۷۳، ۳۸، ۳۶، ۳۵
، ۱۳۰، ۹۱، ۸۶، ۸۵

فرنكستان ۱۴، ۱۴، ۲۶، ۱۹

و

ویتنام جنوبی ۱۱۵

ه

هند ۳۸

هند شرقی ۷۶

هندوستان ۹۶

ی

یزد ۱۰۴

یونان ۱۴۴

مدیترانه ۱۰۷

مسکو ۷۶

مصر ۱۴۲، ۳۸، ۲۵

ملیطوس ۸۱

مونیخ ۱۳۲

ن

نگارستان (باغ) ۱۳۹، ۱۳۸

نیشاپور ۳۶

نیویورک ۱۲۶

اصلای گتابها و مجله‌ها و روزنامه‌ها

ت

- تاریخ ادبیات ایران ۷۴
- تاریخ ادبیات ایران (رک : پراون) ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۹
- تاریخ ایران (رک : سایکس) ۱۰۴
- تاریخ ایران (رک : سرجان ملکم) ۹۵، ۸۲
- تاریخ ایران و دوره قاجاریه (رک : گرنت واتسن) ۹۵، ۹۳، ۹۲
- تاریخ بلخ ۱۴۳
- تاریخ ساسانیان ۹۵، ۹۴
- تاریخ سلطنت مادها و هخامنشیان ۹۴
- تاریخ طبری ۹۴
- تاریخ یمنی ۱۴۲
- تورات ۸۸، ۱۲

۱

- ادیان و فلسفه‌های آسیای مرکزی ۸۵
- ارواح مردگان ۵۲
- اسلام (رک : هانری ماسه) ۱۰۸
- اطلاعات (روزنامه) ۱۵۱، ۳۴
- انجیل ۸۸
- ایران (رک : ونسان موتی) ۱۱۲
- ایران باستان و تمدن ایران (رک : کلمان هوار) ۱۰۷
- ایرانشهر (مجله) ۷۱

ب

- برکهوس (فرهنگ لغت آلمانی) ۲۶

پ

- پنجاه سال در ایران ۶۰

ژ

ژیل بلاس (کتاب) ۹۰، ۲۰

س

سرود آزادی ۶۱

سرگذشت حاجی‌بابای اصفهانی (رک:
حاجی‌بابا) ۸۹، ۲۰

سروت‌یک‌کرباس (داستان) ۳۸

سفرنامه (رک: سرجان ملکم) ۲۳

سلطنت‌های پنجگانه بزرگ‌عالی و مشرق
زمین ۸۱

سه‌سال در ایران (رک: گویندو) ۸۳،
۸۶

سه‌سال در دربار ایران (رک: دکتر
فوریه) ۱۰۷

سیاحت از راه مسکو به ایران و هند
شرقی ۷۶

سیاحت ایران و ارمنستان و آسیای صغیر
و استانبول ۷۳

سیاحت‌نامه (رک: موریه) ۹۰، ۸۹

سیاحت‌نامه اول (رک: موریه) ۹۱

سیاحت‌نامه دوم (رک: موریه) ۹۱

سیاحت‌نامه شاردن ۷۹

سی‌مقاله (رک: آفاخان کرمانی) ۱۳۹

ترجمه تفسیر طبری ۵۳

تمدنات قدیمی (رک: گوستاولوبون)
۹۳

ح

حاجی‌بابا (رک: موریه) ۸۹، ۷۵، ۱۱۳، ۹۰

حوالیون (کتاب) ۱۵

خ

خسیس ۵۲

خواندنیها (مجله) ۱۴۹

حولی ۱۴۶

د

دبستان زنان (نماشناهه از مولی‌پر) ۵۲

دوآتشه (داستان) ۳۸

دیوان شرقی ۷۴

دیوان عارف ۱۴۶

ر

راه‌آب نامه ۵۲، ۱۵۳

راهنمای کتاب (مجله) ۱۲۸، ۱۳۰

ز

زندگانی اسکندر (رک: کونراد -
برکویچی) ۱۰۳

		ش
	۱۳۲، ۱۳۱، ۴۶	شاہنامه
	۱۴۷، ۱۴۴	شفق سرخ (روزنامه)
	۱۹	شیرین و فرهاد
		ص
	۱۰۶	صدوقچه اسرار (جلد اول)
	۱۵۷، ۱۵۳، ۱۴۰	
		ف
	۱۴۱	فتح البلدان بالاذري
		فردوس المرشديه في اسرار الصمدية
	۱۳	
		ق
	۱۰۰، ۹۰، ۴۴	قرآن
	۱۴۳	قطعات منتخبه فارسي (رك: شفر)
	۱۲۷	قلب ايران (رك: دنکس فاربس)
		ک
	۱۰۶، ۲۵، ۱۳۲	کاوه (روزنامه یا مجله)
	۱۴۳	
	۱۵۶، ۱۵۳	کشکول جمالی
	۱۲	کلام الله مجید (رك: قرآن)
	۸۶	کوشش (روزنامه)
		گ
	۱۱۱	گازت دولوزان (روزنامه)
ل	لیلی و مجنون ۱۹	
م	مثنوی (مولوی) ۴۷	
	مردم و سرزمین ایران (رك: شیرمان) ۱۲۸	
	مسائل ایران (مجله) ۵۵، ۶۶	
	مهر (مجله) ۱۰۸، ۱۵۷	
ن	نامه‌های مشرق زمین ۱۱۱	
و	ویزا برای ایران (رك: ژان لارتکی) ۱۱۴	
ه	هزار بیشه ۱۵۳	
	هزار ویکشب ۹۰، ۲۰، ۱۲۵	
	هشت سال در ایران یا ده هزار میل	
	سیر و سیاحت در کشور شاهنشاهی (رك: سایکس) ۱۰۶، ۱۰۴	
	هنر و ادبیات در ایران (نام کتابی بقلم یازده تن از ایرانشناسان) ۱۳۰	
ء	یک سال در میان ایرانیان ۷۵	
	یکی مجموعه (مجله ترکی) ۷۱	
	یوسف وزلیخا ۱۹	
	یونانیان و بربرها (کتاب) ۶۷	